

Události

Auta

Konec v roce 2035 už není tak jistý. Nadějí pro spalovací motory jsou syntetická paliva

Osud spalovacích motorů v EU teď závisí hlavně na Německu.

Foto: Shutterstock

Odhlásování definitivního razítka na „konec“ spalovacích motorů po roce 2035 se mělo na půdě Evropské unie za hotovou věc. Teď však plán dostává trhliny – a spalovací motory chytají druhý dech. Minulý týden se začalo v Německu a Itálii hovořit o přezkumu rozhodnutí a požadavku, aby se zákaz výroby nevztahoval na auta se spalovacími motory, které by běžely na syntetická paliva. Požadavek, který vzešel už z českého předsednictví Radě Evropské unie loni na podzim, v pátek nabral další reálné obrysy.

Švédsko, které po Česku převzalo štafetu předsednictví, se rozhodlo odložit jednání rady, která měla definitivně nařízení schválit. „Výbor stálých zástupců se rozhodl odložit rozhodnutí o emisním cíli při výrobě automobilů po roce 2035 ze 7. března na pozdější zasedání rady,“ uvedl na Twitteru mluvčí orgánu Výboru stálých zástupců Daniel Holmberg s tím, že se výbor k tématu včas vrátí. Rolí tohoto orgánu je připravovat agendu pro zasedání Rady ministrů Evropské unie.

Hlasování o roku 2035 nicméně nebude o úplném zákazu spalovacích motorů. Jejich výroba by se však kvůli navýšení emisních pokut za každé vyrobené auto se spalovacím motorem měla automobilkám od roku 2035 natolik prodražit, že už se je nebude vyplácet vyrábět.

Odložení zasedání má přitom jasné důvody. Když se ukáže, že velké členské státy unie jsou proti nařízení, celý návrh by nejspíše na radě neprošel hlasováním. Podle aktuálních zpráv se k odpůrcům řadí vedle Německa a Itálie (první a třetí ekonomika EU) ještě Polsko, negativně na nařízení nahlíží i Bulharsko. A do této skupiny se přidalo rovněž Česko, což v pátek potvrdil ministr dopravy Martin Kupka (ODS). Důležité jsou však primárně velké státy, které díky systému hlasování závislém na populačním rozložení ve státech unie mají „silnější“ hlasy.

Důležitou roli přitom hraje Německo – bez něj by revoltující státy neměly dostatečné populační kvorum na blokaci nařízení. O tom, jak se Berlín rozhodne hlasovat na Radě EU, by mohlo být jasno po víkend, kdy se má o věci rozhodnout německá vláda. Německý ministr dopravy Volker Wissing minulý týden na Twitteru uvedl, že pracuje na plánu, který by umožnil prodej aut se spalovacím motorem i po roce 2035.

Syntetická paliva – neboli e-paliva – jsou však zatím ve vývoji poměrně na začátku. Běží testovací provozy, výrazně do nich investují právě německé automobilky. Například Porsche loni v prosinci spustilo provoz na vývoj syntetických paliv v Chile, německá firma Mabanafit v roce 2021 spustila investiční projekt v Norsku. Experti věří, že syntetická paliva jsou perspektivní cestou. Jejich zavedení nevyžaduje výraznou úpravu klasických spalovacích motorů, syntetickým palivům navíc stačí i současná infrastruktura čerpacích stanic.

Zatímco klasický benzin a nafta se vyrábí rafinací ropy, e-paliva vznikají chemickou reakcí vodíku a oxidu uhličitého sebraného z ovzduší, ať už z atmosféry nebo z odpadního plynu vypouštěného továrnami, kdy se vytváří kapalné uhlovodíky. Jejich spalování v motoru se sice CO₂ produkuje, ale v podstatě se vrací zpět do ovzduší, odkud byl odebrán. Jejich spalování zároveň produkuje výrazně čistší emise než na ropě založená paliva a výrobní proces z nich proto činí uhlíkové neutrální pohon.

Ondřej Charvát

Pracovní trh

Firmy se učí používat k náboru TikTok a Instagram, míří tak na „měkké“ dovednosti

Propagaci pro svou firmu UOL Účetnictví se majitelka Jana Jáčová rozhodla dělat sama. Založila si účet na TikToku, kde v krátkých videích předává tipy pro podnikatele či glosuje zážitky z pohovorů. Na síti postupně nasbírala 70 tisíc sledujících a začala ji poznávat i lidé v samoobsluze. Když potom na TikToku sdílela výzvu, že do firmy shání brigádníky, ozvalo se jí 1500 lidí. Vybudovala své firmě brand, na který lidé slyší.

Podobná konkurenční výhoda ve formě osobitého působení na sociálních sítích je podle experta Matěje Matolína důležitá pro firmy, které k sobě chtějí přilákat kvalitní zaměstnance. „Renomé značky dnes dělají daleko více lidí. A sociální sítě tohle podporují,“ říká Matolín, který školí firmy, jak lépe používat sociální sítě ke zviditelnění. Zatímco LinkedIn už podniky vnímají jako běžný nástroj pro nábor zaměstnanců, Instagram nebo TikTok pro ně tak přirozený není.

Podle Matolína jsou na sociálních sítích firem nejdůležitější sami zaměstnanci, kteří se stávají „firemními ambasadori“. „Když firma napíše, že má přátelskou a dynamickou kulturu, neznamená to nic. Když ale někdo konkrétní napíše, že už je v dané firmě několik let, je to tam super a pořad se někam posouvá, tak to má pro lidi daleko větší váhu. Někdo se pod to podepsal.“

Důležité také je, aby na sítích vystupovali šéfové firem. Ti k tomu ale zatím moc ochotní nejsou. „Ne všem se chce jít s kůží na trh. Stydí se a bojí se, že je lidé budou kritizovat. Často však vidím, že CEO mají daleko větší sledovanost jako osobnosti než samotná firma,“ vysvětluje Matolín.

Co na firemní Instagram? Fotky z večírku fungují lépe než odosobněné obrázky produktů.

Foto: Shutterstock

Z jeho zkušenosti pak daleko lépe funguje, pokud firma na svých sítích ukazuje život na pracovišti nebo společně strávený čas třeba na pivo než odosobněné produktové fotky. „Instagram může sloužit jako výkladní skříň firemní kultury,“ říká.

Právě měkké dovednosti, jako jsou komunikativnost, schopnost rychle se přizpůsobit a učit se novým věcem, ale také empatie, jsou na trhu práce pro firmy čím dál důležitější. „Z našich studií a průzkumů se ukazuje, že technologický pokrok proměňuje všechny profese. Lidé s potřebnou kvalifikací už na trhu vlastně neexistují,“ říká Jiří Halbrštát z pracovní agentury Manpower.

Kvalifikace či technická zdatnost proto podle něj přestávají být stěžejní. Firmy musí stále více investovat do rozvoje svých lidí. „Takže když potřebujete mít programátora, strojaře nebo byznys analytika, který ještě navíc musí mít měkké dovednosti, stává se z toho celkem pekelná kombinace,“ popisuje Halbrštát. Očekává proto, že dobrých lidí bude na pracovním trhu čím dál méně, jelikož nároky na ně se zvyšují.

Dalším důvodem úbytku zaměstnanců na trhu je podle něj stárnutí populace. „Počet Čechů v zaměstnání klesá o 40 až 50 tisíc ročně, protože řada z nich odchází do důchodu. Populačně silná generace bude končit v práci a na trh přichází naopak slabá generace,“ upřesňuje.

Ačkoliv se tento nedostatek doposud dařilo pokrýt zahraničními pracovníky zejména z Ukrajiny, v posledních třech letech je jich v Česku kvůli covidové pandemii a poté ruské invazi daleko méně. „Hlavně pro průmysl je to smrtící,“ dodává.

Halbrštát očekává, že od dubna začnou firmy více nabírat zaměstnance. Zatímco během zimy vyčkávaly na vývoj inflace, cen energií nebo materiálů, nyní se podle něj situace uklidňuje.

Kristýna Matějková

Technologie

Zemědělstí ajťáci z Přibyslavi expandují do Chile. Agdata měří prašnost v Santiagu

Společnost Agdata, za kterou stojí bratři Lukáš a Jiří Musilovi a jejich společník Jiří Jirásko, byla dosud známá hlavně jako dodavatel IT řešení pro řízení tuzemských zemědělských podniků. Nyní se společnost pustila do trochu odlišného odvětví, ale především v úplně jiném světovém regionu.

V rámci sběru dat pro optimalizaci zemědělského podnikání instalují technici společnosti už několik let na českých farmách množství senzorů monitorujících úhrny srážek, stav půdy, výskyt možných škůdců a další potřebná data. Přístroje se už tak moc neliší od čidel, která měří stav ovzduší nebo míru hluku v městech. Před časem proto vznikl systém Agdata City, který tyto služby poskytuje například hlavnímu městu Praze, slovenské Žilině i řadě menších obcí. Jak zemědělské, tak městské aktivity firmy, která oficiálně sídlí v Brně, centrálu má ovšem v Přibyslavi na Vysočině, se však dosud soustředily výhradně na území bývalého Československa.

Nově v rámci pilotního projektu instalovala Agdata senzory ve čtvrti Vitacura v chilském hlavním městě Santiagu de Chile. „Santiago je dost ve smogovém stínu a jsou tam obrovské problémy s prašností. Máme tam zhruba deset zařízení a v tuto chvíli se bavíme o tom, jak to posunout dál za pilotní fázi,“ řekl HN Lukáš Musil.

Podle něj by o případném rozšíření spolupráce s jihoamerickou metropolí mohlo být jasno zhruba do poloviny roku. Musil ovšem věří, že vedle sběru městských dat by se v Chile mohly pro společnost najít příležitosti i při digitalizaci tamních zemědělců, na které Agdata vyrostla. „Zajímavé je pro nás vše, co se týká třeba nakládání s vodou nebo precizního zemědělství,“ dodal.

Chile není zrovna typická destinace, která by přitahovala tuzemský byznys. Navzdory ostře levicovému, teprve sedmatřicetiletému prezidentovi Gabrielu Boricovi ovšem platí za poměrně bezpečnou a pro podnikání přívětivou destinaci. Agdata tak není první českou firmou, která by tam zanechala stopu.

Poměrně výrazně se v Chile zapsal Solec Holding. Skupina podnikatele Zdeňka Sobotky vybudovala solární parky například v Rumunsku či na Kypru, Chile je ovšem od samotného založení pro Solec nejdůležitější zemí. Do konce letošního roku tam chce instalovat panely o celkovém výkonu 502 megawattů. Holding se ovšem v Jižní Americe zajímá také o výstavbu větrníků či v poslední době stále více skloňovanou produkci zeleného vodíku.

Blíže zaměření firmy Agdata je podnikání líkérky Rudolf Jelínek. Vizovická palírna od roku 2012 zakládá v Chile sady a vysazuje v nich hruškové stromy s odrudou Williams, která je nevhodnější pro výrobu destilátů. Dnes tam líkérka vlastní několik desítek hektarů sadů a závod na výrobu hruškovice.

Jak ovšem zdůrazňuje Musil, navzdory nejnovějšímu zaoceánskému angažmá pro společnost Agdata dál zůstává klíčový český a slovenský trh. Její senzory a software dnes naplno používá zhruba 700 farem, dalších 2,5 tisíce zemědělců služby Agdata využívá v omezené formě. Vedle trojice zakladatelů mezi podílníky firmy patří někteří známí investoři, které nadchla myšlenka moderního zemědělství. Jde o skupinu Garage Angels kolem brněnského investora Jiřího Hlavenky a Fond Pale Fire Capital zakladatelů ePojištění.cz Jana Barty, Dušana Šenkypla a Davida Holého.

Jan Brož

Do českého zemědělství přinesla společnost Agdata digitalizaci. Teď měří smog ve čtvrti Vitacura v Santiagu de Chile.

Foto: Shutterstock